

30. března 1891. Mladý učitel Oskar Kuroň vystoupil z poledního vlaku v Ratiboři. Dál už železnice nevedla. Přehozenou brašnu si posunul na rameni, zadíval se k lesu a vykročil. Cestou pozoroval krajinu, vdechoval svěží vzduch a přemítal o lidech, které tu potká. Než se vydal dál, na chvíli se zastavil a nechal na sebe působit krásu okolí. Pak se rozhodně rozešel k pohraniční škole v Bolaticích, kde ho čekal nový život – a také osudové setkání.

Marie, dvacetiletá nevlastní dcera nadlesního Klosse, se procházela lesem. Byla zaslíbena školnímu inspektorovi Mendemu, ale její srdce k němu necítilo nic než chlad. Místo toho utíkala do lesa, k tajnému místečku u studánky, kde se oddávala snění. Tady se cítila svobodná.

Oskar se často toulal lesními pěšinami, až ho jednou kroky dovedly ke studánce. Okouzlen tichem místa zavřel oči a naslouchal. Náhle ho vyrušilo zapraskání větví. Instinktivně ustoupil za strom a zatajil dech. Ke studánce přicházela dívka. Se zaujetím ji sledoval, jak se sklání k vodě, její pohyby ladné jako u lesní víly. Vtom se Marie zvedla, mrštně přeskočila spadlý kmen a zmizela mezi stromy. Oskar se zhluboka nadechl. Byla skutečná, nebo se mu jen zdála?

Osud je brzy svedl dohromady znovu. Po návratu z měsíčních manévřů Oskar ve vlaku náhodně potkal Marii. Dal se s ní do hovoru, a když mu svěřila, že doma panuje napětí kvůli donucenému sňatku, pocítil touhu ji chránit. Na nádraží se seznámil s její matkou, která v něm okamžitě našla zalíbení. Od té chvíle se s Marií začali scházet pravidelně, nejprve tajně v lese, později v krámku u kamarádky Poldi. Lásky mezi nimi sílila, ale nadlesní Kloss a inspektor Mende se ji snažili zadusit.

Jedné zimní noci Oskar zjistil, že má nepřítele. Cestou domů ho v lese zastavil myslivec Fricke – vyslanec Klossovy zloby. Výhrůžky byly jasné. Oskar si uvědomil, že pokud Marii neochrání, přijde o ni navždy. Když se Marie otčímovi vzepřela a oznámila, že Oskara miluje, rozzuřený Kloss zuřivě sevřel pěsti. Nakonec ale svolil ke sňatku.

Oskar a Marie začali chodit na tancovačky do hospody na Vyhodě. Šťěstí se zdálo na dosah. Oskar si zažádal o lepší místo, plánoval svatbu, těšil se na nový život. Tu noc se vracel lesem pozdě. Myšlenkami už byl u svých rodičů, kterým chtěl oznámit zasnuby. Netušil, že ho někdo sleduje. Kroky za ním zrychlily. Někdo se přiblížil. Rána. Ticho.

„Něco jsem našel!“ Komisař Kašný si sundal čepici, naklonil se a klackem zkoumal nález. Pak si utřel pot z čela a ztěžka dosedl na pařez. „To je lidský mozek! Přece jen vražda!“